

22/04/2015 ಪ್ರಾತಃಮುರುಂ ಓಂಶಾಂತಿ “ಭಾರ್ವಾದಾದಾ” ಮಧುಬನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ – ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ – ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ತಂಡೆಯೊಂದಿಗೇ ಮನಸ್ಸಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮಸಂಬಂಧಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿದೆಯೇ?”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ಎರಡು ಮಾತುಗಳ ಜಾಟನ್ನು ನಿತ್ಯಪೂರ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: “ಯೋಂಗ ಮತ್ತು ನಡವಳಕೆ” ಯ ಜಾಟನ್ನು ನಿತ್ಯಪೂರ್ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ, ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ – ಯಾವುದೇ ಸೇವಾಭಂಗವಂತೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಸದಾ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳ – ನಾನು ತಂಡೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ತನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ಯಾವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲ ಸಫಲ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಅನ್ಯರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಯಾರದೇ ನಾಮ-ರೂಪದಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ?

ಗಿಂತೆ: ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿ.....

ಓಂಶಾಂತಿ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳದರು? ಹೇ ಆತ್ಮಗಳೇ ಎಂದು ಬೀಳಹದ್ದಿನ ತಂಡೆಯು ಹೇಳದರು. ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮ. ಆತ್ಮಪು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಣಪು ಹೊರಟುಹೋಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಈಗ ತಂಡೆಯು ಸನ್ಮೂಲದಲ್ಲ ತಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ಹೇ ಆತ್ಮಗಳೇ, ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ, ಕೇವಲ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ನಿಂತು ತಮೇಂಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದಿರೋ ಆಗಿನಿಂದ ಏಣಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಯಿತ್ತಾ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಿರಿ. ಇದು ತಿಂಗಳವಳಕೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪವು ತಲೆಯ ಮೇಲದೆ, ಇದು ಹೇಗೆ ತಿಂಗಳು ಮಾತಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ್ಮ-ಜನ್ಮಾಂತರದ ಪಾಪವು ತಲೆಯ ಮೇಲದೆ, ಇದು ಹೇಗೆ ತಿಂಗಳು ಮಾತಾಗಿದೆ! ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ನನ್ನ ಯೋಂಗಪು ಎಷ್ಟಿದೆ! ತಂಡೆಯ ಜೊತೆ ಯೋಂಗಪು ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ತಂಡೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾರಂಭಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲ ಶ್ರುತಿಯೊಳ್ಳಿರೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ – ನಮಗೆ ತಂಡೆಯ ಜೊತೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಂಗವಿರುತ್ತದೆ? ನಾವು ಎಷ್ಟು ಯೋಂಗವನ್ನಿಡುತ್ತೇವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಯೋಂಗಪು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಾಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗಲಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯೋಂಗಪೂ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂತಹವರೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲ 15 ಸಿಮಿಷಗಳಾದರೂ ನೆನಹಿನಿಷ್ಠರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಾಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳ – ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಶಿವತಂಡೆಯೊಂದಿಗೆಯೇ ಅಥವಾ ದೇಹದಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದೆಯೇ? ಕರ್ಮಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರೊಂದಿಗೆ ಇದೆಯೇ? ಮಾಯೀಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಜರುಗಾಳಯಲ್ಲ ತರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಳಿದೆ? ಶಿವತಂಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ದೇಹದಾರಿಯೊಂದಿಗೆಯೇ? ಎಂದು ತಾಪೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ತಿಂಗಳೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕರ್ಮಸಂಬಂಧಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿದೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ವಿಕರ್ಮಗಳು ಬಹಳ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಂಗಳಿಂದು. ಯಾವ ವಿಕರ್ಮಗಳು ಮಾಯೀಯ ಕಂಡಕದಲ್ಲ ಹಾಕಿಜಡುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಸಹ ನಾವು ತೇಗಣಡಿಯಾಗುತ್ತೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ, ಜೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತೇವೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾರೆ. ನಂಬಿರ್ವಾರಂತೂ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಆತ್ಮಪು ತನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂಡೆಯು ಸಲಹೆ ನಿಂಡುತ್ತಾರೆ – ಒಂದುವೇಳೆ ನಿಂತು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕರಾಗಿ ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲ ಪವಿತ್ರತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗಿಯೇ ಬಂದಿರಿ, ಈಗ ಪವಿತ್ರರಾಗಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿತರೆಂದೂ ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸದಾ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ನಾನು ತಂಡೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನೆನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಇದಂತೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದೆ – ಕೊನೆಯಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪುರುಷಾಧ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ನಡವಳಕೆಯು ಬೀಕಲ್ಲವೇ. ತಂಡೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಲೆಯಂದ ಪಾಪಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಇಂಗಿನೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಾಪಗಳ ಹೊರೆಯು ತಂಡೆಯ ನೆನಹಿನ ಹೊರತು ನಾವು ಇಂಗಿನೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ತಂಡೆಯ ಜೊತೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಯೋಂಗವಿರಬೇಕು! ಶ್ರೀಷ್ಟಾತ್ಮಿಶ್ರೀಷ್ಟ ತಂಡೆಯೇ ತಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು – ತಂಡೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಆಗ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಮಯವು ಸಮಿಷತ್ವ ಬರುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತದೆ. ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಭರವನೆಯಲ್ಲ. ಆಕ್ಸಿಕರಾಗಿ ಹೇಗೆಗೆ ಅಪಘಾತಗಳಾಗಿಜಡುತ್ತವೆ. ಇದು ಅಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿನ ಸೀಜನ್ ಆಗಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಳ್ಳಿರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನದ ತಮ್ಮ ಯೋಂಗ ಮತ್ತು ನಡವಳಕೆಯನ್ನು ಜಾಟನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆನು? ಮನಸಾ-ವಾಚಾದಲ್ಲ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತದೆ ನಂತರ ಕರ್ಮಣದಲ್ಲ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಒಳೆಯಕರ್ಮವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಧಿಧಿಯು ಪ್ರತಿಪ್ರವಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಮೊನೆ ಮಾಡಲಿತಾನಿ?

ವ್ಯಾಧಿವಾಗಿ ಸುಳ್ಳಂತೂ ಹೇಳಲಲ್ಲವೆ? ಸೇವಾಭಂಗ ಮಾಡಲಲ್ಲವೆ? ಯಾರಾದರೂ ಯಾರೆಯೇ ನಾಮರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರು ಯಜ್ಞಿತನ ನಿಂದನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ - ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯು ನೆನಷಿನಲ್ಲಿರಿ. ಇದು ಬಹಕ ಬಲಷ್ಟುವಾದಲಕ್ಷ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿಬಣಿದೆ. ಒಂದುವೇಚೆ ನಾವು ನೆನಷಿನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಗತಿಯೇನಾಗುವುದು! ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಾಟಕೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿರೆಂದರೆ ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಾತ್ವಪದಬೇಕಾಗುವುದು. ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಂಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು - ಯಾರು ಕಡಿಮೆ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವರಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರು ಅದನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ಇದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಿಂಡಿಸಬೇಕು - ತಂದೆಯನ್ನೂ ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಮುಕ್ತಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತು - ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ. ರಚಯಿತ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಣಿತು, ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಯಾವುದಾದರೋಂದು ಹೊಸ-ಹೊಸ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆ ವಿರಾಟರೂಪದ ಜಿತ್ವವಿದೆ, ಇದರಿಣಿಯೂ ನೀವು ತಿಂಡಿಸಬಲ್ಲಿ - ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂಬುದೂ ಸಹ ಏಳಿಯ ಜಿತ್ವದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಡುವ ಜಿತ್ವವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಿನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಂಡಿಸುವುದು ಎಂಬ ಜಿಂತನೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ಸವಿಂಧನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ತಂದೆಯ ನೆನಿಸಿರುವುದು, ತಂದೆಯ ನೆನಷಿನಿಂದಲೇ ವಿಕರ್ಮಗಳು ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ - ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಓ ಜನ್ಮಗಳ ಹಾಪವಿದೆ. ಹಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ-ಮಾಡುತ್ತಾ ಸತ್ಯಾಪ್ತಧಾನರಿಂದ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿಬಣಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನವರಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರೇ ಪಾಪಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಮನೆ ಒಡೆಯುವುದು, ಸುಳ್ಳಂಜಲಿಯಲ್ಲವುದು, ಹೇಳಿಕೆ-ಕೇಳಿಕೆ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡುವುದು - ಈ ದೂತಿನೆನಪು ಬಹಕ ನಷ್ಟಕಾರಕವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೋಂದಿಗಿನ ಯೋಗವನ್ನೇ ತುಂಡಿಸಿತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಾಪವಾಯಿತು! ಸರ್ಕಾರದ ದೂತರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಮಾತನ್ನು ಅನ್ಯ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ತಿಂಡಿಸಿ ಬಹಕ ನಷ್ಟವನ್ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಬಹಕ ಕರಿಣ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಮುಕ್ತಿ ಬಾಯಿಂದ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳೇ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉಲ್ಲಾ-ಸುಲ್ಲಾ ಸಮಾಜಾರಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು, ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನೀವು ತಂದೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಿ? ಅನ್ಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಂಡಿಸುತ್ತಿರಿ? ಇಡೀ ದಿನ ಇದೇ ವಿಚಾರಗಳರಲ್ಲ. ಜಿತ್ವಗಳ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಂತೂ ಜ್ಞಾನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಪ್ರಕಾರದ ಜಿತ್ವಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏನನ್ನೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥರ್ಷದ್ದೆ, ಮೂರಿಕಪೂಜೆ - ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನೀವು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರಿ. ಪ್ರದರ್ಶನವಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು-ಇನ್ನು ಪ್ರಕಾರದವರಿಯತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಣಿ ಕೆಲವರು ಇವು ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಂಗ್ರೆ ಮಾತುಗಳಂಬುದನ್ನು ಅಧಿಕ್ರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ತಿಂಡಿಕೊಳ್ಳುವಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಸೇವಾಕೇಂದ್ರಿಕ್ಷ ಎಂದೂ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ದಿನ-ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹಡಗೆಡುತ್ತಾಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಬಹಕಷ್ಟು ಕಲಹಗಳವೆ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಏನೇನಾಗುತ್ತಿದೆ, ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನುಷ್ಯರು ನಾಯಿತ್ತಾರೆ, ತಮೋಪ್ರಧಾನ ಪ್ರಪಂಚವಲ್ಲವೆ. ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳ ಬಹಕಷ್ಟು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ನಾವೇಂಕೆ ತಯಾರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಾವು ಗುಲಾಮರಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏನೆಲ್ಲವೂ ಮತ ಸಿಗುವುದೋ ಎಲ್ಲವೂ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ವಿನಾಶವಂತೂ ಆಗಲೆಬೇಕಾಗಿದೆ, ಶಂಕರನು ಪ್ರೇರಕನಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದರಿಣಿ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಾತ್ರಿಲ್. ನಾವಂತೂ ಡ್ರಾಮಾದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ, ಮಾಯೆಯು ಬಹಕ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಮುಕ್ತಿನ್ನೂ ಸಹ ವಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಜಸುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಜೊತೆ ಪ್ರೀತಿಯಸ್ವಾಂಜಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ನಾಮರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ಸಹ ಮಾಯೆಯು ಇಷ್ಟೊಂದು ತಮೋಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ, ಅದು ದೇಹದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುತ್ತದೆ, ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮೂಗಸ್ವಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ತಿಂಡಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ರಾವಣನ ಮತವೇ ಬಹಬಿಂಗನೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಜಡುತ್ತದೆ. ರಾವಣನು ಬಂಧನದಿಂದ ಜಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ - ತಮ್ಮನ್ನೂ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಂಡಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಈಗ ನಾವು ಹೋದವೆಂದರೆ ಹೋದಿಪ್ಪು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ನಾವು ಮುಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲಂತೂ ನಿರೋಗಿಕಾಯಿವಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಎಷ್ಟೊಂದು ರೋಗಿಗಳಿಂತೆ. ಇದು ರೋಗ ನರಕವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೆ. ಭಲೆ ಅವರು ಗರುಡಪುರಾಣವನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಓದುವವರು ಮತ್ತು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತಿಂಡಿವಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಸ್ವಯಂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮೊದಲು ಭಕ್ತಿಯ ಎಷ್ಟೊಂದು ನೆಶೆಯತ್ತ. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನು ಸಿಗುತ್ತಾರೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮುಷಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪತಿತರಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಹೇ ಪತಿತ-ಪಾವನ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇದೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಏಕೆ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಭಗವಂತನು ಬಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಓದುವರಿಗೇ ತಿಂಡಿಕೊಡಬೇಕು, ಅವರೇ ನಮ್ಮ ಸುಲದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲ ಮುಖ್ಯಮಾತೇ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಾನುವಾಚವಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೇ ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತ ಯಾರು? ಭಗವಂತನ ಪರಿಜಯವು ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಆತ್ಮಪೆಂದರೇನು? ಪರಮಾತ್ಮೆಯಾರು? ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಅಥವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೂಂದು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ! ಭಕ್ತಿಯು ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ, ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮೂರುಮೈಲ ದೂರ ಓಡುತ್ತಾರೆ ಅರೆ! ಪಾವನರಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ. ಈಗ ಹಾವನಪ್ರಪಂಜದ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಪತಿತಪ್ರಪಂಜದ ವಿನಾಶವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಣ್ಣದ್ದನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂಬುದು ತಂದೆಯ ಆದೇಶವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾಯೆಯೂ ಸಹ ತಂದೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಶಿವತಂದೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ ಎಂಬುದು ಮಾಯೆಯ ಆದೇಶವಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯು ಇಂತಹ ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿ, ದೇಹಧಾರಿಗಳು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದುಜಿಯುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯ ಆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಹಾಲನುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಂಡಿಯನ್ನು - ನನೋಽಬಿನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅಪ್ರಮಾಣಿಕರಾಗಿ ಬಾಬಾ, ನಿಮಗೆ ಇಂತಹವರ ನೆನಪು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೆನಪು ಬಂದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ಜೀಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿರಸ್ತಾರ ಬರಬೇಕು. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಂ ಇಂ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗಾಗಿ ಹೊಸನ್ನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿಂಬು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಜಕ್ಕದ ಪರಿಜಯವೂ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಅಂದಮೇಲೇ ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಬೇಕೆಲ್ಲವೆ. ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ - ನಾರದನ ಉದಾಹರಣೆಯೂ ಇದೆ. ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯೂ ತಿಂಡಿಯನ್ನು - ಮಕ್ಕಳಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ, ನಾನು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೇ? ನೆನಪಿನಿಂದಲೇ ಹಾಪಗಳು ಭಸ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ನನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಮತ್ತೊಂದಿಗೂ ಶ್ರೀತಿಯನ್ನಿಡಬಾರದು. ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪಿರಲ. ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಗಳು ಯಾರೆಂಬುದೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೂ ಸಹ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು? ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಪರಮಾತ್ಮೆ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಜ್ಯೋತಿಜಣಂದು. ಅಂದಾಗ ಅವರೂ ಸಹ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಯೇ? ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗೆ ಅವರೂ ಅಗಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಇಡೀ ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವು ಅವರಲ್ಲದೆ. ನಿಂಬಾತ್ಮಗಳೂ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಗಳಾಗುತ್ತಿರು. ಅವರೂ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮಾತ್ಮೆ ತ್ರಿಕಾಲದಶೀತ, ತ್ರಿಮೂತಿ, ತ್ರಿನೇತ್ರಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಿಂಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ರಚನೆಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ರಚಯಿತನೇ ತಿಂಡಿಯವರಲ್ಲವೆ. ರಚಯಿತನೂ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಂಡಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವೇಳಿಂದ ಸಿಗುವುದು! ಈಗ ನಿಂಬು ತಿಂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ - ಶಿವತಂದೆಯೇ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಜ್ಞಾನದ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಈ 4 ಜನ್ಮಗಳ ಜಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ತಂದೆಗೆ ತಿಂಡಿದೆ. ಅವರಂತೂ ಪುನಃಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಂಡಿಯನ್ನು. ಅಂದಮೇಲೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಾಗೆ ಶಿವತಂದೆಯೇ ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಗಳಾದರು. ಅವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹಕ್ಕಿಂದರೆ ಅವರೇ ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಚಯಿತನೂ ಅವರೇ ಅಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನದ ಕಥೆಯು ತಿಂಡಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಬ್ರಹ್ಮರವರ ಮೂಲಕ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ. ಇದನ್ನು ನಿಂಬು ಕಳಯಿರಿ, ಕಲಸಿರಿ. ತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯರಿಗೂ ಓದಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಶಿವತಂದೆಯೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವದರ್ಶನಜಕ್ಕರ್ಥಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಿಂಡಿಯನ್ನು - ನನಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಜಕ್ಕದ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಅಧ್ಯರಿಂದಲೇ ತಿಂಡಿತ್ತೇನೆ ಅಂದಾಗ ಹೇಗೆ 4 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ ಎಂದು ಈ 4 ಜನ್ಮಗಳ ಕಥೆಯು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಇದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಸಹ ಜಕ್ಕವರ್ತಿ ರಾಜರಾಗುತ್ತಿರು. ಇದು ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಯೋಗದಿಂದಲೇ ಹಾಪಗಳೂ ಭಸ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇಡೀ ದಿನದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ. ನೆನಪೇ ಮಾಡಲಾಗಲ್ಲವೆಂದರೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೇನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ! ಇಡೀ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹನೆನು ಮಾಡಿದೆವೆಂದು ನೆನಪಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ! ಇಂತಹ ಮನುಷ್ಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಯಾರು ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ-ಎಷ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದೆವು, ಎಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆವು? ನಿಂಬು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ - ಎಷ್ಟು ನಮಯ ನೆನಪು ಮಾಡಿದೆವು, ಎಷ್ಟು ಬುಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ತಂದೆಯ ಪರಿಜಯ ಕೊಟ್ಟಿರು?

ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಜ್ಞಾನಚಂದುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಮಂಧನ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ನೆನಹಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳ. ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ಮುರುಳಯನ್ನು ಉದಿರಿ, ಅದೂ ಸಹ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮುರುಳಯಲ್ಲ ಯಾವ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಮತ್ತೆ-ಮತ್ತೆ ಮಂಧನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವರಿಗಿಂತಲೂ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೆಚ್ಚು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೂಂದು ಮಂದಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವವರಿದ್ದಾರೆ, ತಂದೆಯನ್ನು ಎಂದೂ ನೋಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ ಎಷ್ಟೂಂದು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ನಶಿಯೇರಿರುತ್ತದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿತ್ವಂತೆಯೇ ನಾಕ್ಕಾತ್ತಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ-ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಷ್ಠೆಯವಾಗಿಬಂತ್ತದೆ.

ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಂಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ? ನನ್ನ ಜೆಲನೆ ಹೇಗೆದೆ? ಯಾವುದೇ ಆಹಾರಪದಾಘಟಗಳ ಲೋಭವಿಲ್ಲವೇ? ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಹವ್ಯಾಸವಿರಬಾರದು. ಮೂಲಮಾತು ಅವ್ಯಾಖಜಾರಿ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ - ನಾನು ಯಾರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಇಲ್ಲ ಸಮಯ ಅನ್ಯರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ? ಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹಾಪಗಳನ್ನೂ ಭಸ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಇಂತಿಂತಹ ಹಾಪಕುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಮಾತೇ ಕೇಳಬೇಡಿ! ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಪರವಶರಾಗಿದ್ದೇವ ಅಥಾದ ಮಾಯಿಗೆ ವಶವಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು- ಮಾಯಿಗೆ ವಶರಾಗಿಯೇ ಇರಿ. ನಿಂದು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ಮತದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತೇಗೆಡೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ? ಏನು ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ? 21 ಜನ್ಮಗಳಾಗಿ ನಷ್ಟವಾಗಿಬಂತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಕರ್ಮಾತ್ಮಕ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗುವುದೋ ಆಗ ದೇಹಾಭಿಮಾನದ ಹೆಸರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಫ್ರಿಂದಲೇ ದೇಹಿ-ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು-

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:-

1. ಯಜ್ಞಾರ್ಥಿತನ ನಿಂದನೆಯಾಗುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಸದ್ವಿಧಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು.
2. ಪರಸ್ಪರ ಉಲ್ಲಾಸಮಾಜಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಾರದು, ಜ್ಞಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸುಳ್ಳಂಜಲಿಯ ಮನೆ ಹೊಡೆಯುವಂತಹ ಮಾತುಗಳಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಮುಖದಿಂದ ಸದಾ ರತ್ನಗಳೇ ಹೊರಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಷ್ಟಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಬಾರದು, ಕೇಳಲಾಬಾರದು.

ವರದಾನ:-ಸದಾ ನಿಜಧಾಮ ಮತ್ತು ನಿಜ ಸ್ವರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಉಪರಾಮ, ನ್ಯಾರಾ ಪ್ರಾರಾ ಭವ ಸಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರಿ ರೂಪದ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಸದಾ ನ್ಯಾರಾ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರಾ ಮಾಡಿಬಂತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿರಾಕಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದ ನಿವಾಸಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದೇವೆ, ಇಲ್ಲ ಸೇವಾಘ ಅವತರಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಳಕದ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವತರಿತರಾಗಿದ್ದೇವ ಕೇವಲ ಈ ಸಣ್ಣಮಾತು ನೆನಹಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ನಾಕು ಉಪರಾಮ್ ಆಗಿಬಂತ್ತದೆ. ಯಾರು ಅವತಾರ ಎಂದು ತಿಂಗಳೆ ಗೃಹಣಿ ಎಂದು ತಿಂಗಳಾಗ ಗೃಹಣಿಯೆಂಬ ಗಾಡಿ ಕೊಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಗೃಹಣಿ ಎನ್ನುವುದೇ ಹೊರಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಅವತಾರ ಎನ್ನುವುದು ಹೂತಿಕ ಹಗುರ ಸ್ಥಿತಿ. ಅವತಾರ ಎಂದು ತಿಂಗಳುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ನಿಜಧಾಮ, ನಿಜ ಸ್ವರೂಪ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಪರಾಮ್ ಆಗಿಬಂತ್ತದೆ.

ಸ್ತುಲಿಂಗನ್:-ಯಾರು ಶುಂಠ ಹಾಗೂ ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಕಾಯ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ.